

نقش رعایت مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان بر آلودگی شهری، بهره وری انرژی و اقتصاد مردم (نمونه موردی شهر اصفهان)

نوید مسائلی

کارشناس ارشد انرژی سازمان نظام مهندسی ساختمان استان اصفهان، navid.masaeli@gmail.com

چکیده

مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان مربوط به صرفه جویی در مصرف انرژی، به عنوان گامی ضروری در راستای ارتقای بهره‌وری انرژی در بخش ساختمان، در کشور ما به اجرا گذاشته شده است. این مقررات اگر به‌طور کلی کارآمد تدوین شوند، پیوسته به‌روزرسانی شوند و ضمانت اجرایی داشته باشند، می‌توانند ساختمان‌هایی با بهره‌وری انرژی بالاتر را باعث شوند. مطابق با ماده ۳۳ قانون نظام مهندسی کشور، مسئولیت نظارت عالی بر اجرای ضوابط و مقررات ملی ساختمان در طراحی و اجرای تمامی ساختمان‌ها بر عهده وزارت مسکن و شهرسازی است. امروزه مقررات ساختمانی لازم‌الاجرا برای مصرف بهینه انرژی، عامل محرک مهمی برای گسترش فناوری‌های نوین در صنعت ساختمان محسوب می‌شود. در کشور ما این مقررات در قالب مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان اجرا می‌گردد. مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان در سال ۱۳۷۰ به تصویب هیات وزیران رسید و اجرای آن در ساختمان‌های کشور الزامی شد. این مبحث چندین بار بازنگری شده که آخرین آن در سال ۱۳۸۱ بوده و پس از بازنگری به تمامی ارگان‌های کشوری ابلاغ شده است. در استان اصفهان برای ساختمان‌های جدیدالاحداث متاسفانه هنوز مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان اجرایی نگردیده است و این در حالی است که این کلان شهر با مشکلات عدیده ای در زمینه آلودگی هوای شهری و مدیریت آب شرب روبرو است، در مقاله‌ی حاضر، ابتدا به بررسی ضوابط الزام آور و توصیه ای مبحث ۱۹ به تفکیک رشته های معماری، عمران، مکانیک و برق تشریح شده است و در ادامه به چالش های عدم اجرا و تاثیرات اجرای این مبحث بر آلودگی هوای شهری و اقتصاد مردم برای یک سال و براساس آمار و اطلاعات موجود، مورد بررسی قرار گرفته است تا ضمن ارائه اهمیت موضوع برای مسئولین شهری در دستگاه های مربوطه، موجب ارتقاء سطح آگاهی عامه مردم و مهندسين امر ساخت و ساز قرار بگیرد.

واژه‌های کلیدی: آلودگی هوا، انرژی، اقتصاد مقاومتی، بهینه سازی مصرف انرژی، مبحث ۱۹ مقررات ملی ساختمان.